

**ΠΡΟΑΓΩΓΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Β' ΤΑΞΗΣ
ΕΝΙΑΙΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ
ΤΡΙΤΗ 28 ΜΑΪΟΥ 2002
ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ :
ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ
ΣΥΝΟΛΟ ΣΕΛΙΔΩΝ: ΤΕΣΣΕΡΙΣ (4)**

**Κείμενο διδαγμένο από το πρωτότυπο
Λυσίου Ύπερ Μαντιθέου, 7-8**

- 7 'Εμὲ τοίνυν ούδεις ἂν ἀποδείξειεν οὗτ' ἀπενεχθέντα ύπὸ τῶν φυλάρχων οὔτε παραδοθέντα τοῖς συνδίκοις οὔτε κατάστασιν καταβαλόντα. καίτοι πᾶσι ράδιον τοῦτο γνῶναι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν τοῖς φυλάρχοις, εἰ μὴ ἀποδείξειαν τοὺς ἔχοντας τὰς καταστάσεις, αὐτοῖς ζημιοῦσθαι. ὥστε πολὺ ἂν δικαιότερον ἐκείνοις τοῖς γράμμασιν ἡ τούτοις πιστεύοιτε· ἐκ μὲν γὰρ τούτων ράδιον ἦν ἔξαλειφθῆναι τῷ βουλομένῳ, ἐν ἐκείνοις δὲ τοὺς ἵππεύσαντας ἀναγκαῖον ἦν ύπὸ τῶν φυλάρχων ἀπενεχθῆναι. ἔτι δέ, ω βουλή, εἴπερ ἵππευσα, οὐκ ἂν ἡ ἔξαρνος ως δεινόν τι πεποιηκώς, ἀλλ' ἡξίουν, ἀποδείξας ως ούδεις ὑπ' ἐμοῦ τῶν πολιτῶν κακῶς πέπονθε, δοκιμάζεσθαι. ὅρω δὲ καὶ ύμᾶς ταύτη τῇ γνώμῃ χρωμένους, καὶ πολλοὺς μὲν τῶν τότε ἵππευσάντων βουλεύοντας, πολλοὺς δ' αὐτῶν στρατηγούς καὶ ἵππάρχους κεχειροτονημένους. ὥστε μηδὲν δι' ἄλλο με ἡγεῖσθε ταύτην ποιεῖσθαι τὴν ἀπολογίαν, ἡ ὅτι περιφανῶς ἐτόλμησάν μου καταψεύσασθαι. **Ἀνάβηθι** δέ μοι καὶ μαρτύρησον.

- A.** Από το κείμενο που σας δίνεται να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το τμήμα "ἔτι δέ, ὃ βουλή ... καὶ μαρτύρησον".

Μονάδες 10

- B.** Να γράψετε στο τετράδιό σας τις απαντήσεις των παρακάτω ερωτήσεων:

- B1.** Σύμφωνα με τα δεδομένα της παραγράφου 7, να εντοπίσετε τα εναντίον του Μαντίθεου ενοχο-ποιητικά στοιχεία και να διευκρινίσετε το περιεχό-μενό τους.

Μονάδες 15

- B2.** Σε ποιο γεγονός αναφέρεται ο Μαντίθεος με τη φράση "εἴπερ ἵππευσα, ... δοκιμάζεσθαι" και ποια είναι η βαθύτερη επιδίωξή του;

Μονάδες 15

- B3.** Να αναφέρετε συνοπτικά τα είδη **πίστεων** της αρχαίας ρητορικής (Μονάδες 4). Σε ποιο απ' αυτά τα είδη ανήκουν τα **ενθυμήματα** και τι γνωρίζετε γι' αυτά; (Μονάδες 6).

Μονάδες 10

- B4.** Να γράψετε δύο ομόρριζα (απλά ή σύνθετα, της αρχαίας ή της νέας ελληνικής) από το β' συνθετικό καθεμιάς από τις παρακάτω λέξεις: **ἀποδείξειεν, ἀπενεχθέντα, συνδίκοις, στρατηγούς, ἀνάβηθι**.

Μονάδες 10

**Γ. Αδίδακτο κείμενο
Πλάτωνος Νόμων Α, 631b - c**

" Ὡς ξένε, οἱ Κρητῶν νόμοι οὐκ εἰσὶν μάτην ἐν πᾶσιν διαφερόντως **εύδόκιμοι** τοῖς Ἑλλησιν· ἔχουσιν γὰρ ὄρθως, τοὺς **αὐτοῖς** χρωμένους εύδαιμονας ἀποτελοῦντες. **πάντα** γὰρ τὰγαθὰ πτορίζουσιν. διπλὰ δὲ ἀγαθά ἔστιν, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα· ἥρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θάτερα, καὶ ἔὰν μὲν δέχηται τις τὰ μείζονα πόλις, κτᾶται καὶ τὰ ἐλάττονα, εἰ δὲ μή, στέρεται ἀμφοῖν. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐλάττονα ὃν ἡγεῖται μὲν ύγιεια, κάλλος δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον ισχὺς εἰς τε δρόμον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πάσας κινήσεις **τῷ σώματι**, τέταρτον δὲ δὴ πλοῦτος οὐ τυφλὸς ἀλλ' ὀξὺ βλέπων, ἀνπερ ἅμ' ἔπηται φρονήσει".

ἥρτηται= ἡξῆρτηται

Γ1. Να μεταφράσετε στο τετράδιό σας το παραπάνω κείμενο.

Μονάδες 20

Γ2. Να γράψετε τον τύπο που σας ζητείται για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις:

κάλλος : ονομαστική πληθυντικού.

εισίν : γ' ενικό πρόσωπο οριστικής μέλλοντα

ἔχουσιν : γ' ενικό πρόσωπο ευκτικής αορίστου β'

ήγεται : απαρέμφατο αορίστου μέσης φωνής.

Μονάδες 10

Γ3α. "έὰν μὲν δέχηται τις ... ἐλάττονα": Να χαρακτηρίσετε τον υποθετικό λόγο και να τον μετατρέψετε σε υποθετικό λόγο που να δηλώνει την απλή σκέψη του λέγοντος.

Μονάδες 5

Γ3β. Να αναγνωρίσετε συντακτικά τις παρακάτω λέξεις: εύδόκιμοι, αύτοῖς, πάντα, πόλις, ὅν.

Μονάδες 5

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ – ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

Κείμενο διδαγμένο από το πρωτότυπο
Λυσίου 'Υπέρ Μαντίθεου, 7-8

Δ.

Μετάφραση:

Επιπλέον, βουλευτές, αν υπηρέτησα στο ιππικό, δεν θα το αρνιόμουν – σαν να είχα διαπράξει κάτι το φοβερό – αλλά θα πρόβαλλα την αξιωση να εγκριθεί η εκλογή μου ως βουλευτή, αν ήθελα αποδείξει (αν μπορούσα να αποδείξω) ότι κανένας από τους πολίτες δεν κακοποιήθηκε από εμένα. Βλέπω επίσης να έχετε κι εσείς αυτή τη γνώμη, και πολλοί απ' όσους υπηρέτησαν τότε στο ιππικό και είναι βουλευτές, ενώ πολλοί από αυτούς να έχουν εκλεγεί στρατηγοί και ίππαρχοι. Επομένως καθόλου μη νομίζετε πως κάνω την απολογία αυτή για κάτι άλλο, παρά γιατί τόλμησαν ολοφάνερα να πουν ψέματα εναντίον μου. Ανέβα και κατέθεσε ως μάρτυρας για μένα.

Βι.

Στην παράγραφο 7 περιέχονται τρία ουσιώδη ενοχοποιητικά στοιχεία που εκφράζονται με τις κατηγορηματικές μετοχές «οὔτ' ἀπενεχθέντα», «οὔτε παραδοθέντα», «οὔτε καταβαλόντα», για τα οποία ο Μαντίθεος παρουσιάζεται υπερβολικά αισιόδοξος ότι δεν έχει καμιά απολύτως σχέση: ούτε κατατέθηκε το όνομά του από τους φυλάρχους, ούτε παραδόθηκε στους «συνδίκους» ούτε επέστρεψε χρήματα.

Πιο αναλυτικά ο Μαντίθεος αναφέρεται στο καθήκον των φυλάρχων να υποβάλλουν στη βουλή κατάλογο ονομάτων των Αθηναίων πολιτών της φυλής τους που ήταν σε θέση να υπηρετήσουν στο Αθηναϊκό στράτευμα ως ιππεῖς. Όσοι ορίζονταν από τη Βουλή να υπηρετήσουν ως ιππεῖς (κατά την περίοδο δοκιμασίας τους) έπαιρναν από το δημόσιο ένα χρηματικό ποσό την «κατάσταση» το οποίο επέστρεφαν μέσω των φυλάρχων αν στη θέση τους για κάποιο λόγο εκλέγονταν άλλοι.

Με την αποκατάσταση της δημοκρατίας στην Αθήνα, το σώμα των ιππέων που υπηρέτησε υπό τους Τριάκοντα διαλύθηκε, επομένως

οι ιππεῖς εκείνοι όφειλαν να επιστρέψουν το επίδομα που είχαν πάρει στο δημόσιο. Τέλος, ο Μαντίθεος αναφέρεται στους σύνδικους, δηλαδή στους συνήγορους που διορίζονταν από το δημόσιο για να εκπροσωπούν την πόλη στα δικαστήρια και να υπερασπίζουν το δημόσιο συμφέρον.

Προαιρετικά οι μαθητές μπορούν να προχωρήσουν και σε μία κριτική των επιχειρημάτων της παραγράφου 7.

Το επιχείρημα του Μαντίθεου φαίνεται πολύ πειστικό και πιστοποιεί την αθωότητά του γιατί αναμφιβόλως οι κατάλογοι των φυλάρχων αποτελούν πολύ πιο αξιόπιστο και έγκυρο στοιχείο από την ξύλινη πινακίδα που χρησιμοποιούν ως αποδεικτικό στοιχείο οι κατήγοροι αφού ήταν εκτεθειμένη έξω και μπορούσε να υποστεί αλλοιώσεις από κακόβουλους πολίτες.

Επίσης οι κατάλογοι συντάσσονταν με μεγάλη προσοχή από τους φυλάρχους, χωρίς παραλείψεις ονομάτων γιατί στην περίπτωση αυτή ήταν υποχρεωμένοι να πληρώσουν οι ίδιοι τις «καταστάσεις» για όλους εκείνους που τα ονόματά τους είχαν παραλειφθεί. Η υποβολή των καταλόγων αυτών στη βουλή ως επίσημων αποδεικτικών εγγράφων απέκλειε πράγματι κάθε παραποίηση.

B2.

Η υποθετική αυτή άποψη του Μαντίθεου είναι πολύ εύστοχη. Δείχνει την μεγαλοψυχία και δικαιοσύνη της Αθηναϊκής δημοκρατίας, και στηρίζεται στην εκλογή πολλών από τους παρόντες βουλευτές, όχι μόνο στο αξίωμα αυτό, αλλά και στο αξίωμα του στρατηγού και του ιππάρχου, παρόλο που υπηρέτησαν στο ιππικό επί των Τριάκοντα, αφού αποδείκνυαν ότι δεν είχαν βλάψει κανέναν συμπολίτη τους (κατά την θητεία τους ως ιππεῖς) και μπορούσαν να υποβληθούν στη διαδικασία της «δοκιμασίας».

Επιδοκιμάζοντας την εκλογή τους επιδιώκει να κερδίσει την συμπάθειά τους και μια ανάλογη ευνοϊκή και δικαιη γι' αυτόν απόφαση.

B3.

Βλέπε «Ρητορικά Κείμενα Β' Λυκείου», σελ. 19 από: Πίστις (απόδειξη) είναι το ουσιαστικότερο μέρος του ρητορικού λόγου... να μεταγγίσει τα πάθη που κυριαρχούν στην δική του ψυχή δηλ. οργή, φιλία κ.λπ. (παθοποιία).

B4.

ἀποδείξειεν →	απόδειξη, δείγμα
ἀπενεχθέντα →	διένεξη, φόρος
συνδίκοις →	δίκαιο, δικαστής
στρατηγούς →	αγωγή – παράγωγος
ἀνάβηθι →	βάση - βήμα

Αδίδακτο κείμενο

Πλάτωνος Νόμων Α, 631 b-c

Γ1.

Μετάφραση:

Ζένε, οι νόμοι των Κρητών δεν είναι τυχαία ιδιαίτερα φημισμένοι (ανάμεσα) σε όλους τους Ἑλληνες· γιατί είναι σωστοί, καθιστώντας ευτυχείς αυτούς που τους χρησιμοποιούν. Διότι εξασφαλίζουν όλα τα αγαθά. Και είναι δύο ειδών τα αγαθά, από τη μια τα ανθρώπινα, απ' την άλλη τα θεία· εξαρτώνται όμως και τα δύο από τα θεία, κι αν κάποια πόλη δέχεται τα μεγαλύτερα (σπουδαιότερα), αποκτά και τα λιγότερο σημαντικά, αν όχι, στερείται και τα δύο. Υπάρχουν και τα λιγότερο σημαντικά, στα οποία προηγείται η υγεία, δεύτερη (εννοείται: έρχεται) η ομορφιά, τρίτη η δύναμη στο δρόμο και σ' όλες τις κινήσεις (που γίνονται) με το σώμα/σωματικές κινήσεις, και τέταρτο ο πλούτος όχι ο τυφλός αλλά αυτός που βλέπει δυνατά, αν βέβαια ακολουθεί μαζί με τη σύνεση/συμβαδίζει με τη σύνεση.

Γ2.

μείζονα:	μέγα
κάλλος:	κάλλη
είσιν:	ἔσται
ἔχουσιν:	σχοίη
ήγειται:	ήγήσασθαι

Γ3α.

Ο υποθετικός λόγος «έάν μέν δέχηται τις τά μείζονα πόλις (υπόθεση), κτᾶται και τά ἐλάττονα (απόδοση)», δηλώνει την αόριστη επανάληψη σε παρόν και μέλλον.

Για να δηλώνει την απλή σκέψη του λέγοντος μετατρέπεται σε «εί μέν δέχοιτό τις τά μείζονα πόλις, κτᾶται και τά ἐλάττονα».

Γρβ.

εύδόκιμοι: κατηγορούμενο στον όρο «οἱ Κρητῶν νόμοι».

αύτοῖς: αντικείμενο της μετοχής «τούς χρωμένους».

πάντα: ονοματικός ομοιόπτωτος κατηγορηματικός προσδιορισμός στη λέξη «τάγαθά».

πόλις: υποκείμενο του ρήματος «δέχηται».

ῶν: αντικείμενο του ρήματος «ήγεῖται».